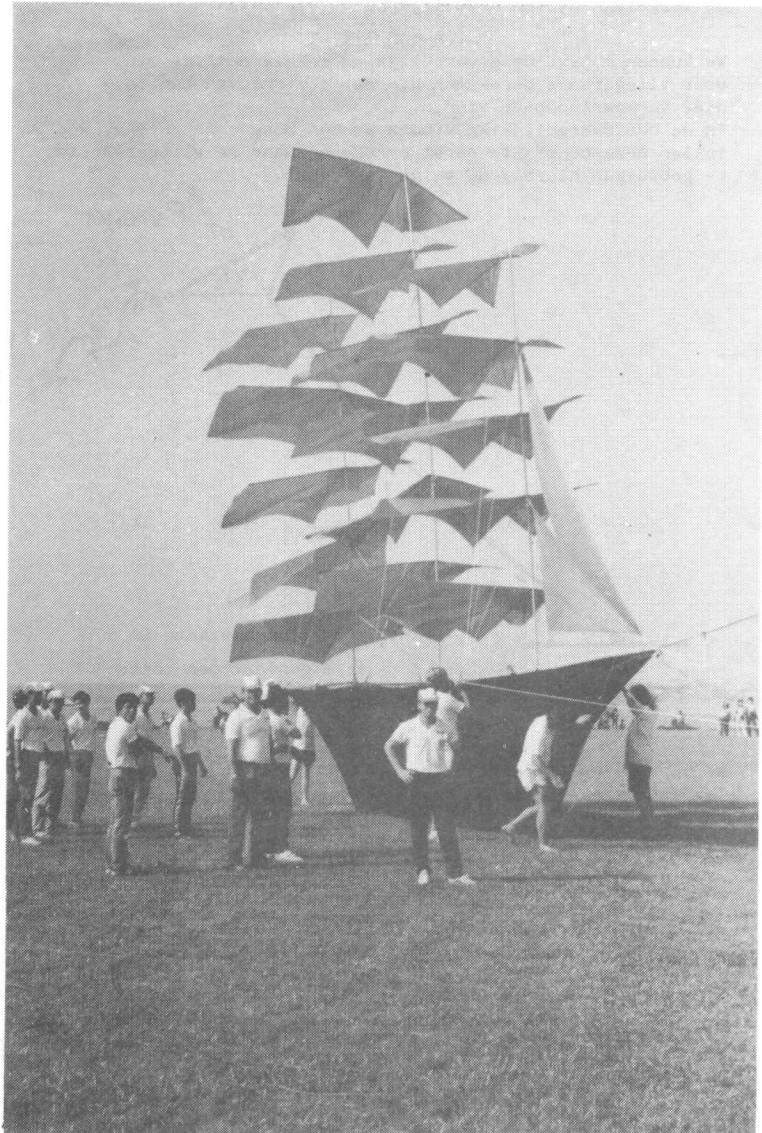

vliegeren in de "winter" hoofdstuk

Begin januari, het zelfde weekend dat het vliegerfeest van Herman vd Broek te Maarssen in de kou verwaaide, vond het tegenovergestelde plaats in Singapore.

Bij een temperatuur van ruim boven de 30°C was het zeer moeilijk vliegeren vanwege de weinige wind die ook nog eens de onhebbelijkheid had regelmatig 90° of meer van richting te veranderen. Niet alleen naar links of rechts, vaak ook leek de wind van boven of beneden te komen. Het grote probleem van de S'poreaanse vliegeraars is ruimtegebrek. Het is tenslotte een niet te groot en overbevolkt eiland; toch zou er in deze tijd van het jaar (het eind van de noordoost moesson) uitstekend te vliegeren zijn aan de oostkust. Helaas bevindt een vliegveld zich aan die zijde van het eiland zodat het int.vliegerfeest genoeg moest nemen met een modderig veld aan de westkust alwaar de wind de vliegers pas trof na volledig in de war te zijn gebracht door de vele tientallen wolkenkrabbers die het huidige Singapore "opsieren".

De opzet van het vliegerfeest was gelijk aan die van het vorig jaar, een wedstrijd in diverse categorieën voor de lokale vliegeraars en demonstraties door de buitenlanders. Enkele opvallers van dit jaar: Japanners waren aanwezig met 2 Shirone O'dako's. Eén van 5x7 meter en één van 3x5 meter. (krijgen we deze prachtvliegers ooit weer in Scheveningen te zien?) Indonesië was vertegenwoordigd door een groep uit Bali die fraaie 5 meter hoge ornamentale vliegers vlogen. Dit jaar gelukkig geen vechtvliegeraars die vorig jaar toch wel wat problemen hebben veroorzaakt. Wel waren er weer de ongelooflijke centipede's die zelfs weer iets gegroeid lijken te zijn dit jaar. Peter Lynn uit Nieuw-Zeeland was aanwezig met enorme vliegers waaronder een multivin van 7 meter spanwijdte en een z.g. tri-D. Beide voorzien van een ultra licht frame uit door hem zelf gemaakt glasfiber buis. Het was opvallend hoe weinig dergelijke grote vliegers nodig hadden. Het gevaarte dat wij zelf uit Nederland hebben meegenomen mocht er ook wezen, een driemaster van 10 meter lang. Hij is echter helaas geen meter van de grond gekomen. De eerste dag werd door een draaiwind een van de masten gebroken, het gevaarte werd weer gerepareerd, maar de wind heeft daarna niet meer de kracht gehad het schip op te heffen.

De vliegerwedstrijd zelf gaf een duidelijke verbetering te zien ten opzichte van vorig jaar. Niet alleen wat aantal deelnemers betreft (zo'n 150), maar vooral de kwaliteit. Een groot aantal deelnemers was overgegaan op het gebruik spinnaker-nylon en duidelijk was ook dat de bij ons bekende vliegerboeken nu in Azië gelezen worden. Toch was ook de categorie voor de traditionele oosterse vliegers goed bezet. Helaas wordt echter voor deze vliegers het gebruik van papier steeds verder verdrongen door allerlei kunststoffen. Wel begrijpelijk voor de duurzaamheid, maar de vliegers verliezen veel karakter.

nop